

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 05.10.1979, sp. zn. 2 To 45/79, ECLI:CZ:NS:1979:2.TO.45.1979.1

Číslo: 33/1980

Právní věta: Ak obvinený žiada o prepustenie z väzby na slobodu pred uplynutím štrnástich dní po zamietnutí jeho predchádzajúcej žiadosti o prepustenie na slobodu a neuvedie iné dôvody, súd o žiadosti nerozhodne a obvineného o tom vyrozumie prípisom. Lehotu štrnástich dní uvedenú § 72 odst. 2 Tr. por. treba počítat' od právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí predchádzajúcej žiadosti obvineného o prepustenie na slobodu.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 05.10.1979

Spisová značka: 2 To 45/79

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Trvání vazby, Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 67
§ 72 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 33/1980 sb. rozh.

Ak obvinený žiada o prepustenie z väzby na slobodu pred uplynutím štrnástich dní po zamietnutí jeho predchádzajúcej žiadosti o prepustenie na slobodu a neuvedie iné dôvody, súd o žiadosti nerozhodne a obvineného o tom vyrozumie prípisom.

Lehotu štrnástich dní uvedenú § 72 odst. 2 Tr. por. treba počítat' od právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí predchádzajúcej žiadosti obvineného o prepustenie na slobodu.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 5. 10. 1979 sp. zn. [2 To 45/79](#).)

Najvyšší súd SSR zrušil na základe sťažnosti obvineného podľa § 149 odst. 1 Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 T 22/79 z 30. septembra 1979.

Z odôvodnenia:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol podľa § 72 odst. 1, 2 Tr. por. žiadosť obvineného

J. Š. o prepustenie z väzby na slobodu. Zistil, že dôvody väzby tohto obvineného naďalej trvajú v zmysle § 67 písm. a), b), c) Tr. por. Ďalej uviedol, že obvinený podal žiadosť pred uplynutím 14 dní od zamienutia jeho predchádzajúcej žiadosti.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený sťažnosť v lehote ustanovenej zákonom. Navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie krajského súdu a prepustil ho z väzby na slobodu, lebo nespáchal trestné činy, z ktorých ho prokurátor obžaloval.

Najvyšší súd SSR preskúmal na základe sťažnosti obvineného konanie, ktoré predchádzalo napadnuté uznesenie a zistil, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa nemá oporu v zákone.

Podľa § 72 odst. 2 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie z väzby na slobodu. O jeho žiadosti musí súd a v prípravnom konaní prokurátor neodkladne rozhodnúť. Ak bola žiadosť obvineného zamietnutá, môže ju, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí štrnástich dní.

Z uvedeného vyplýva, že ak podá obvinený ďalšiu žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu pred uplynutím 14 dní od vybavenia jeho predchádzajúcej žiadosti bez uvedenia nových dôvodov, robí to nad rámce svojich procesných oprávnení v zmysle § 72 odst. 2 Tr. por. a príslušný orgán nemá povinnosť rozhodnúť o jeho žiadosti. Lehotu 14 dní treba počítať od právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí predchádzajúcej žiadosti (§ 60 a § 140 odst. 1 Tr. por.).

Obvinený J. Š. podal na Krajskom súde v Banskej Bystrici žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Krajský súd rozhodol o nej na neverejnom zasadnutí tak, že ju podľa § 72 odst. 2 Tr. por. zamietol. Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal obvinený sťažnosť. Odvolací súd zamietol uznesením z 28. septembra 1979 podľa § 148 odst. 1 písm. c) Tr. por. jeho sťažnosť ako neodôvodnenú. Tým sa rozhodnutie súdu prvého stupňa stalo právoplatným (§ 140 odst. 1 písm. b/ al. cc/ Tr. por.). Z uvedeného vyplýva, že obvinený mohol podať novú žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu až 13. októbra 1979.

Dňa 27. septembra 1979 podal obvinený J. Š. opakovanú žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, a to z tých istých dôvodov (že nie je páchatelom trestných činov) ako v predchádzajúcom prípade. Súd prvého stupňa zamietol túto žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu na základe § 72 odst. 1, 2. Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd urobil chybu, keď rozhodol o predčasne podanej žiadosti obvineného na neverejnom zasadnutí uznesením namiesto toho, aby predčasne opakovanú žiadosť založil do trestného spisu, nevybavoval ju meritórne, a to ani po uplynutí 14-dennej lehoty od právoplatného zamietnutia jeho predchádzajúcej žiadosti, a len prípisom o tom vyrozumel obvineného. Tým, že súd prvého stupňa uznesením rozhodol o predčasne podanej žiadosti obvineného tak, že ju zamietol, vytvoril pre obvineného zhoršenú situáciu v tom smere, že v skutočnosti predĺžil zákonom stanovený čas na opakovanie žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

So zreteľom na uvedené rozhodol odvolací súd ta, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Toto rozhodnutie v konečnom dôsledku nevyznieva v neprospech obvineného z hľadiska možnosti uplatnenia jeho práv v trestnom konaní.